

«Доброти і милосердя сповнені наші серця»

Криниця без джерела – це не криниця,
І колос – це не колос без зерна
Без доброти душа – то є безкрила
птиця,
Не заспіває жайвором вона

Мета: усвідомлення життєвих проблем людей, які потребують особливої уваги і милосердя; сприяти розвитку волонтерського руху, спрямованого на утвердження толерантності, милосердя, активної соціальної дії, доброчинності; забезпечити потребу у спілкуванні з хворими ровесниками.

Хід уроку

Щороку на початку грудня у Міжнародний день інвалідів ми разом з усією світовою спільнотою ще раз переосмислюємо все, що зроблено на підтримку людей з особливими потребами, і консолідуємо наші зусилля задля їх гармонійної інтеграції у сучасне суспільство.

3 грудня – Міжнародний день інвалідів.

За офіційними даними, близько 10% населення світу, або 650 млн. людей є інвалідами.

У 1992 році, в кінці «Десятиріччя інвалідів Організації Об'єднаних Націй» (1983-1992 роки) Генеральна Асамблея проголосила 3 грудня «Міжнародним днем інвалідів».

Це десятиліття було періодом підвищення інформованості і вживання заходів в цілях покращення становища інвалідів і забезпечення для них рівних можливостей.

Пізніше Асамблея закликала держави-члени проводити заходи в підтримку цього Дня, маючи на увазі подальшу інтеграцію в життя суспільства осіб з інвалідністю.

Проведення 3 грудня «Міжнародного дня інвалідів» спрямовано на посиленні уваги до проблем інвалідів, захисту їх гідності, прав і благополуччя, посиленні уваги суспільства до переваг які воно отримує від участі інвалідів в політичному, соціальному, економічному і культурному житті.

Мета, заради якої був проголошений цей день, - повне і рівне дотримання прав людини і участь інвалідів в житті суспільства. Ці цілі були зазначені у Всесвітній програмі дій відносно інвалідів, прийнятій Генеральною Асамблеєю в 1982 році.

У грудні 2006 року ООН прийняла Конвенцію про права інвалідів, у 2008 році вона набула чинності. Конвенція націлює на сприйняття інвалідності як, в першу чергу, питання прав людини, а не тільки медичного забезпечення, благодійності або залежності від оточення.

В Україні майже 2 млн. одиноких людей, близько 200 тисяч не здатні себе обслуговувати, 15 тисяч проживає в будинках інтернатах. Їх об'єднує немічність і самотність. Понад два з половиною мільйона людей, які потребують належного ставлення до себе – вони хочуть жити повноцінним життям, вільно пересуватися, не відчувати дискримінації у працевлаштуванні, мати змогу відвідувати бібліотеки, кінотеатри, поліклініки, концерти.

За останні десятиріччя в Україні особливо гострою стає проблема дитячої інвалідності.

Якщо дитина хвора - це біда!
Безсилі ми буваємо, шкода!
Є шанс сьогодні, об'єднавши сили,
Когось з дітей поставити на крила.
До щедрих рук добро і знов вернеться,
Якщо душа на поклик одізветься.
Здоров'я кожного - це надбання в родині,
У нашім серці - в рідній Україні!

Навчаймося добра, як вчаться мові діти –
Щоб потім все життя творить святе,
Плекаймо крізь роки троянди ніжної жито
Тримаємо в серцях, як сонце золоте.
Даруймо для людей погожі дні весняні,
Щоб щедрим садом вік світився небокрай,
Щоби беріз пісні лунали до нестями,
І повнився добром наш дім і рідний край.

В Україні на сьогодні діють закони «Про основи соціальної захищеності інвалідів», «Про реабілітацію інвалідів України», відповідні укази Президента та постанови Кабінету міністрів, Національна програма професійної реабілітації та зайнятості осіб з обмеженими фізичними можливостями. Постановою Кабінету в 2007 році затверджене «Положення про індивідуальну програму реабілітації інваліда».

Наша держава взяла на себе і виконує конкретні зобов'язання щодо матеріального забезпечення інвалідів, створення для них необхідних правових, соціально-побутових умов життя, надала ряд пільг, конституційно гарантувала рівні з іншими громадянами можливості для участі в економічній, політичній і соціальній сферах життя суспільства.

Можна від сонця високого сховатися під парасолькою.
Від холоду – біля багаття або в теплій хаті.
Від галасу людського – в полі, де руно буяє молоде.
І лиш від жорстокості, від душевного болю не сховаєшся ніде.

У різних життєвих ситуаціях треба завжди бути гідною людиною, ніколи не втрачати людяності.

Мабуть ви і не всі знаєте, що серед людей, які мали вади розвитку з дитинства, чи отримали їх протягом життя, потрапивши у тяжкі життєві ситуації є досить відомі люди.

Притча

Жила в одному селі жінка, дуже гостра на язик. Кожного очорнила, оббрехала. Не минула лиха година старенького місцевого священика. Коли почула жінка, що священик буде помирати, вирішила піти до нього попросити прощення. А він їй каже: «Я на тебе зла не тримаю, нехай тебе Бог простить. Але коли ти вже прийшла, то виконай мою останню волю. Візьми цю подушку, вийди на вулицю, розірви, а пір'я пусти по вітру. «Дивне прохання». Жінка зробила все, як просив священик, а коли повернулася, то він

наказав піти позбирати те пір'я і принести ту саму подушку. «Але це ж неможливо!» - скрикнула жінка. «Так це неможливо» - з сумом відповів священник.

Лікуються добротою не лише хворі, самотні, ай цілком благополучні, здорові люди, у котрих душа черства і глуха до чужого горя.

Що ж таке добро? Добро – це, можливо, якийсь гарний вчинок, який приносить користь не тільки нам, а й оточуючим. Кожен із нас у дитинстві читав казки. У кожній із них були добрі і злі герої, в яких зло було на противагу добру. Але майже в усіх казках перемагало добро, щирість, людяність, вдячність, любов один до одного. Тому і зараз є люди, які вважають своїм обов'язком зробити щось добре іншим.

Звичайно, не кожен день проходить так добре, як би хотілося. Інколи у цьому винні інші, а іноді і ми самі.

Якби кожен починав свій день із добра, то в країні жилося набагато спокійніше і краще, ніж зараз. Хіба, коли ти зробиш щось добре, тобі не хочеться жити і радіти кожній хвилині? Якщо ти переведеш стареньку бабусю через дорогу, поступишся місцем старій, втомленій людині в автобуси допомогти вдома мамі, хіба це не добро? Звичайно. Добрі справи завжди приносять користь, а в першу чергу нам самим.

Сьогодні мені хочеться вам розповісти легенду про Янгола Доброти.

Студеного зимового вечора, саме напередодні Різдва послав Бог маленького Янгола Добра на Землю, щоб той подивився, як живеться людям і чи потребують вони допомоги. Дозволив там бути Янголу лише годину. Ось посланець вже й на Землі у невеличкому містечку. Маленький небесний гість зрадів, побачивши веселі вогники вікон будинків. Люди заклопотано, але з усмішками готувалися до Різдва.

Янгол Добра зачепив свою хмаринку за високу тополь і по гілках спустився униз. Першим, кого побачив Янгол, був хлопчик, який разом з татком ніс ялинку весело сміючись. «Ім, мабуть, добре живеться» – подумав Янгол і також усміхнувся. Змахнув крилами і піднявся до віконечка, де татко з дітьми прикрашали ялинку, а мама готувала смачну вечерю. «І цим добре живеться» – подумав Янгол і знову спустився на Землю. Йому стало сумно, бо так мріяв кому-небудь щось добре зробити. Раптом побачив стареньку, яка самотньо стояла на вулиці вечірнього міста. На її очах були сльози. «Ось кому потрібна моя допомога», – зрозумів Янгол. Він дістав з кишені зірочку, зірочку Щастя і поклав її у долоні бабусі. Здивована, але щаслива старенька підняла очі до неба і сказала: «Щиро дякую тобі Боже за різдвяний дарунок».

Маленький Янгол Добра теж радів, що опинився на Землі у потрібний час, бо робити добро – це велике щастя.

Тож робіть добро і кожен ваш день буде щасливим.

Э такий вислів: «Добра людина не та, яка робить добро, а та, яка не робить зла».

Теперішнє суспільство дуже жорстоке, не завжди люди на добро тим самим відповідають. Іноді відплачують і злом.

Поряд із добром стоїть поняття «милосердя». Що ж таке милосердя?

Тлумачний словник В. І. Даля говорить. Милосердя - щиросердність, співчуття, готовність робити добро всякому, любов на ділі, здатність відгукнутися на чужий біль. Людям милосердним притаманне співчуття по відношенню до сироти, інваліда, тяжко хворої людини, людині похилого віку, людини, що потрапила в біду.

Милосердя - щиросердність, співчуття, готовність робити добро всякому, любов на ділі, здатність відгукнутися на чужий біль. Людям милосердним притаманне співчуття

по відношенню до сироти, інваліда, тяжко хворої людини, людині похилого віку, людини, що потрапила в біду.

Милосердя - готовність допомогти, пожертвувати собою заради інших, безкорисливо робити добро. Для мене милосердя - це насамперед та якість, який необхідно всім нам і якого зараз дуже не вистачає. Милосердя часто ототожнюють із вірою в Бога, але особисто я вважаю, що це не те саме. Можна допомагати іншим і робити добро й при цьому не вірити в Бога. Можна, навпаки, ходити в церкву тільки тому, що це зараз стало модним, і молитися тільки для того, щоб «забезпечити» собі вічне життя. На жаль, і таке буває.

Доброта і чуйність, співпереживання і щиросердечність, уміння розділити чужий біль, вчасно, підтримати у важку хвилину, розрадити в горі та біді - це в характері нашого народу.

Доброта, милосердя - багатоликі. Потреба в них повсякчас. Навіть тоді, коли немає біди. Навіть там, де гори спокійні і твердь земна не хитається під ногами.

Символом доброти і милосердя є Мати Тереза, що ж це була за жінка і які заповіді вона нам залишила?

Мати Тереза (1910-1997), католицька черниця, фундаторка Ордена милосердя, чернечої конгрегації, що займається служінням бідним і хворим. У 1979 матір Тереза була визнана гідною Нобелівської премії світу. Мати Тереза ніколи не прагнула бути популярною. Вона просто робила людям добро. Коли її не стало – планета осиротіла. Але вона залишила нам свої заповіді.

Заповіді Матері Терези

1. Так, люди непослідовні, нерозумні й егоїстичні.

І все ж, люби їх!

2. Якщо ти робиш добро, люди звинуватять тебе в потаємній корисливості і себелюбстві.

І все ж, твори добро!

3. Якщо тебе супроводжує успіх, ти наживаєш уявних і справжніх ворогів.

І все ж, добивайся успіху!

4. Добро, зроблене тобою, завтра ж забудуть.

І все ж, твори добро!

5. Щирість і відкритість зроблять тебе уразливим.

І все ж, будь щирим і відкритим!

6. Те, що ти будував роками, може зруйнуватися в одну мить.

І все ж, будуй!

7. Люди потребують допомоги, але вони ж стануть дорікати тобі за неї.

І все ж, допомагай людям!

8. Віддай світу найкраще, що маєш, і натомість одержиш жорстокий удар.

І все ж, віддай світу найкраще, що в тебе є!

Запам'ятайте такі слова: «Людина живе лише один раз, і так хочеться залишити добрий слід на згадку про себе. І щоб не сталося в житті у кожного з вас, завжди пам'ятайте, що ви живете на планеті Земля і носите ім'я Людина. А людина починається з добра. І творити добро – значить бути щасливим».

Отже «Я бажаю собі і вам добра».